

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek Paaszondag, 31 maart 2024¹

De eerste die in de vroege morgen van Pasen bij het graf aankwam was Maria Magdalena en de laatste is Johannes.

Beiden onderhielden zij een bijzondere band met Jezus.

Maria, de vrouw uit Magdala, een klein stadje in het noorden van het land, is steeds bij Jezus gebleven, heel zijn lange weg naar Jeruzalem; en uiteindelijk bleef zij ook dichtbij de Heer tijdens zijn lijdensweg.

De sabbat met zijn verplichte rust en thuis blijven, is nog niet voorbij of zij gaat naar het graf, dat met een zware steen hermetisch was afgesloten.

Die mooie tijd, die bijzondere jaren met deze unieke Man uit Nazareth zijn voorgoed voorbij. Dood is dood, zeggen veel mensen vandaag en toen 2000 jaar gelden ook.

In het Israel van die dagen waren er meer mannen geweest die zich uitgaven voor de messias. Nadat zij onschadelijk waren gemaakt heeft niemand meer iets van hen gehoord. Zo zou het ook met Jesjouw, Jezus gaan, dachten zij. Een harde dag voor Maria Magdalena. En al helemaal voor de tweede leerling van vandaag, Petrus, een loodzware dag, even zwaar als die steen voor dat hermetisch afgesloten graf.

Bij hem, Petrus, die zijn Meester driemaal had verloochend en het hanengekraai niet meer uit zijn hoofd en gekwelde hart kreeg, meldde zich Maria.

Haar boodschap? “Zij hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd”.

Een melding van lijkkroof dus, niet meer en niet minder. Een vaststelling van feiten, nog geen geloofsbelijdenis.

---

¹ Hand., 70, 34a. 37-43; Kol. 3, 1-4; Johannes 20, 1-9

Ongeveer alles over de aardse Jezus kun je lezen, de feiten, de gebeurtenissen, maar deze boodschap van Pasen is van een andere orde. Allen waren vrijdagavond, bij het ingaan van de verplichte rustdag naar huis gegaan en Jezus rustte in het graf, een lange stille zaterdag lang. 'Zo werd het avond en morgen, de eerste dag.' Het evangelie suggereert: een nieuwe schepping, het oude is voorbij, het hermetisch gesloten graf ligt achter ons.
Kun je dat geloven?

Hoe is het met uw, met jouw, met mijn geloof?
Kerstmis, de Geboorte, dat gaat nog wel
Maar Pasen is de grote crisis.
Kan ik daarmee verder?

Zoals Johannes dat deed, de apostel die het hart van zijn Heer had voelen kloppen tijdens het laatste avondmaal, toen hij geleund lag tegen de borst van Jezus; die Jezus als geen ander kende, aanvoelde, liefhad? Hij is vanmorgen de eerste die door de harde feiten, die je als een journalist kunt opschrijven, heen keek. Hij zag niet alleen met zijn ogen, maar ook met zijn hart, zijn innerlijk. Wie dat doet ziet meer dan er te zien is.

Dat zien met je hart, met je liefde is wel nodig om gelovig te zijn.
Geloven is meer dan een reeks geloofswaarheden, dogma's en moraal uit je hoofd te leren en die met kracht te verdedigen. Dat alles is ook goed en nodig, maar als het daarbij blijft dan gaat er geen hart sneller kloppen. We mogen dus een stap verder gaan dan begrijpen, bewijzen, aantonen. "Toen ging ook de andere, de door Jezus beminde leerling" die niet had kunnen wachten, die gedreven door liefde vooruit gerend was, "naar binnen: hij zag en geloofde..."

Wat moet Jezus eenzaam zijn geweest bij zijn aardse leven, want zo gaat de zin verder: "want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan." Ten diepste hadden zij Hem niet begrepen. Dat hebben wij vorige week zondag en afgelopen vrijdag ook gehoord. Zij waren bag voor hun eigen hachje en zij konden niet meemaken, niet accepteren dat hun Messias, de Zoon van God, als een misdadiger werd afgevoerd. Dat was een brug te ver. Zo laat God zich toch niet zien?

Ze moesten anders leren kijken. Zoals ook wij het proberen.
Deze harde wereld, met zijn geweld, zijn haat tegen mensen, volken, godsdiensten (vandaag worden de kerken in Franse steden zwaar bewaakt, zoals ook onze synagogen en hun rabbijnen), onze harde wereld met zijn herleefd nationalisme, ant-semitisme en moslimfobie; een wereld die het christendom dood verklaart, - die wereld proberen wij anders te zien. Die

hermetisch gesloten wereld, even onwrikbaar als Jezus' graf, kan opnieuw opengaan, zoals de steen van Jezus' graf was weggerold.

Pasen is de dag om deze wereld anders te zien, niet *van* deze wereld te zijn, maar de nieuwe te begroeten, zoals wij vandaag doen. "Als gij dan met Christus ten leven zijt gewekt, zoekt wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand van God." Laten we ons niet gewonnen geven aan deze wereld, niet moedeloos en cynisch, maar hoopvol en liefdevol zoals die geliefde leerling, zoals Jezus die zozeer van de wereld heeft gehouden dat Hij zijn leven voor haar gaf. Zalig Pasen. Amen. Alleluia!

pastoor Nico van der Peet